

In naam des Konings

vonnis

RECHTBANK AMSTERDAM

Afdeling privaatrecht

zaaknummer / rolnummer: C/13/536020 / HA ZA 13-198

Vonnis van 27 november 2013

in de zaak van

- 1. de vennootschap onder firma
R [REDACTED]
gevestigd te [REDACTED]
- 2. [REDACTED],
wonende te [REDACTED]
- 3. [REDACTED],
wonende te [REDACTED],
eisers,
advocaat mr. B. Parmentier,

tegen

- [REDACTED] E [REDACTED],
wonende te [REDACTED],
gedaagde,
advocaat mr. J.J.N. Weel.

Eisers zullen hierna gezamenlijk worden aangeduid als R [REDACTED]. Gedaagde zal hierna E [REDACTED] worden genoemd.

1. De procedure

- 1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
 - de dagvaarding in kort geding van 21 december 2012,
 - het op 27 januari 2013 uitgebrachte "herstelexploit van de dagvaarding d.d. 21 december 2012", waarbij is aangezegd dat E [REDACTED] niet voor de voorzieningenrechter dient te verschijnen maar voor de rechtbank,
 - de akte overlegging en uitlating producties van de zijde van R [REDACTED] tevens houdende wijziging eis,
 - de conclusie van antwoord, met producties,
 - het tussenvonnissen van 8 mei 2013, waarbij een comparitie van partijen is gelast,
 - het proces-verbaal van de op 26 september 2013 gehouden comparitie van partijen, met de daarin genoemde stukken.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

1.3. Beide partijen hebben de rechtbank op 8, 12 en 13 november 2013 brieven toegezonden. Omdat deze brieven zijn binnengekomen nadat in de zaak vonnis was bepaald, zal hierop geen acht worden geslagen. Deze brieven zullen aan partijen worden teruggezonden en zij maken geen deel uit van het dossier.

2. De feiten

2.1. Bij dagvaarding van 9 februari 2012 heeft E. [REDACTED] R. [REDACTED] in kort geding gedagvaard voor de voorzieningenrechter van deze rechtbank. In deze procedure heeft E. [REDACTED] gesteld dat zij het auteursrecht heeft op het ontwerp van een door haar verhandelde tas genaamd de "B. [REDACTED]" (hierna: de B. [REDACTED]) en dat R. [REDACTED] daarop inbreuk maakt met de door haar verhandelde "K. [REDACTED]" (hierna: de K. [REDACTED]). R. [REDACTED] heeft verweer gevoerd. Daarbij heeft R. [REDACTED] zich op het standpunt gesteld dat het ontwerp van de B. [REDACTED] niet vatbaar is voor auteursrechtelijke bescherming, dat haar K. [REDACTED] eerder op de (Nederlandse) markt was dan de B. [REDACTED] en dat haar tas geheel onafhankelijk van het ontwerp van de B. [REDACTED] tot stand is gekomen.

2.2. In haar vonnis van 23 februari 2012 (bij de rechtbank bekend onder zaak-/rolnummer 508701 / KG ZA 12-84) heeft de voorzieningenrechter geoordeeld dat het ontwerp van de B. [REDACTED] vatbaar is voor auteursrechtelijke bescherming, dat voorshands moet worden aangenomen dat E. [REDACTED] als eerste is begonnen met de productie en verhandeling van de B. [REDACTED] en dat het verhandelen door R. [REDACTED] van de K. [REDACTED] als inbreukmakend moet worden beschouwd. Vervolgens heeft de voorzieningenrechter R. [REDACTED] onder meer veroordeeld iedere inbreuk op het auteursrecht van E. [REDACTED] te staken en haar voorraad inbreuk makende producten te vernietigen, een en ander op straffe van een dwangsom.

2.3. Partijen zijn niet in hoger beroep gegaan van het vonnis van de voorzieningenrechter. R. [REDACTED] heeft uitvoering gegeven aan het vonnis en er zijn geen dwangsommen verbeurd.

2.4. Op 22 augustus 2012 heeft E. [REDACTED] met betrekking tot bovengenoemde kwestie een bodemprocedure aanhangig gemaakt bij de kantonrechter van deze rechtbank. Daarin heeft E. [REDACTED] onder meer een verklaring voor recht gevorderd dat R. [REDACTED] onrechtmatig jegens haar heeft gehandeld alsmede een veroordeling van R. [REDACTED] om iedere vorm van exploitatie van de K. [REDACTED] te staken en gestaakt te houden, op straffe van een dwangsom. R. [REDACTED] heeft in de bodemprocedure verweer gevoerd en tevens een vordering in reconventie ingesteld.

3. Het geschil

- 3.1. R. [REDACTED] vordert na eiswijziging – samengevat – bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad
- I. het vonnis van de voorzieningenrechter van 23 februari 2012 te herroepen,
 - II. het geding na herroeping te heropenen en de zaak te voegen met de door E. [REDACTED] bij dagvaarding van 22 augustus 2012 aanhangig gemaakte bodemprocedure,
 - III. E. [REDACTED] te veroordelen tot betaling van EUR 53.401,90 aan schadevergoeding, te vermeerderen met de wettelijke rente,

-
- IV. E. [REDACTED] te veroordelen tot overlegging van gedeelten van haar administratie,
 - V. E. [REDACTED] te veroordelen tot het plaatsen van een rectificatie,
 - VI. E. [REDACTED] te veroordelen tot betaling van een dwangsom voor iedere dag dat niet aan het gestelde onder IV en V is voldaan,
 - VII. E. [REDACTED] te veroordelen in de proceskosten, de nakosten daaronder begrepen.

3.2. R. [REDACTED] legt aan haar vordering ten grondslag dat het vonnis van de voorzieningenrechter berust op door E. [REDACTED] in het geding gepleegd bedrog. E. [REDACTED] heeft willens en wetens aanspraak gemaakt op een auteursrecht, terwijl zij wist dat dat recht haar niet toekwam. Ook heeft zij in de kortgedingprocedure in strijd met de waarheid gesteld dat de B. [REDACTED] al in 2008 als één geheel werd verkocht. Op grond van dit bedrog dient het vonnis ingevolge artikel 382 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) te worden herroepen en het geding te worden heropend, aldus R. [REDACTED].

3.3. E. [REDACTED] voert verweer. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

4.1. R. [REDACTED] vordert in deze procedure herroeping van een kortgedingvonnis. Een kortgedingvonnis behelst een voorlopige voorziening. Een dergelijke voorziening heeft een ordenende functie zolang de rechtsverhouding tussen partijen nog niet definitief is vastgesteld.

4.2. Ter definitieve vaststelling van de rechtsverhouding tussen R. [REDACTED] en E. [REDACTED], alsmede met het oog op artikel 1019i Rv, heeft E. [REDACTED] bij dagvaarding van 22 augustus 2012 een bodemprocedure bij de kantonrechter aanhangig gemaakt. Het is de rechtbank ambtshalve bekend dat de kantonrechter in deze procedure op 6 november 2013 eindvonnis heeft gewezen (bij de rechtbank bekend onder zaak-/rolnummer 1387757 / HA EXPL 12-1418). In dat vonnis heeft de kantonrechter de vorderingen van E. [REDACTED] grotendeels toegewezen en R. [REDACTED] (onder meer) veroordeeld iedere vorm van exploitatie van de K. [REDACTED] te staken en gestaakt te houden, op straffe van een dwangsom.

4.3. De rechtbank stelt vast dat met het vonnis van de kantonrechter de in kort geding getroffen voorzieningen zijn komen te vervallen. Immers, deze voorzieningen zijn vervangen door de veroordeling van R. [REDACTED] in de bodemprocedure.

4.4. Ter zitting in de onderhavige procedure is R. [REDACTED] gevraagd naar haar belang bij de voorliggende vordering tot herroeping van het kortgedingvonnis in het licht van de op dat moment aanhangige bodemprocedure bij de kantonrechter. Enig (rechtens relevant) belang bij die vordering voor het geval, zoals zich dat nu voordoet, dat voorafgaand aan dit vonnis de kantonrechter in de bodemzaak een einduitspraak zou doen, is toen door R. [REDACTED] niet naar voren gebracht, en een dergelijk belang is de rechtbank ook overigens niet gebleken. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat ter zitting is komen vast te staan dat naar aanleiding van het kortgedingvonnis geen dwangsommen zijn verbeurd. Het belang van R. [REDACTED] bij herroeping van het kortgedingvonnis kan derhalve ook daarin niet zijn gelegen. Het door R. [REDACTED] genoemde belang dat voorkomen moet worden dat in de bodemprocedure wordt uitgegaan van de juistheid van hetgeen in het kortgedingvonnis is vastgesteld en beslist, miskent dat ingevolge artikel 257 Rv de beslissingen bij voorraad geen nadeel

toebrengen aan de zaak ten principale. Dit houdt in dat de rechter in de bodemzaak de zaak beslist zonder rekening te houden met hetgeen in de kortgedingprocedure is beslist. R. hebben in de bodemprocedure ook de mogelijkheid gehad om al hun grieven tegen het kortgedingvonnis naar voren te brengen. Indien zij menen dat de bodemrechter daar geen of onvoldoende rekening mee heeft gehouden, kunnen zij tegen dit vonnis in hoger beroep gaan. Dat vormt echter geen grond voor herroeping van het kortgedingvonnis. Het voorgaande leidt ertoe dat ervan moet worden uitgegaan dat R. thans geen (rechtens relevant) belang meer heeft bij de voorliggende vordering tot herroeping van het kortgedingvonnis.

4.5. R. is wegens dit gebrek aan belang niet-ontvankelijk in haar vordering tot herroeping. De rechtbank komt om die reden niet toe aan heropening van de zaak en (daarmee) evenmin aan de behandeling van de overige vorderingen. In die overige vorderingen zal R. derhalve eveneens niet-ontvankelijk worden verklaard. Hetgeen partijen overigens hebben aangevoerd, behoeft gezien het voorgaande geen (verdere) bespreking.

4.6. R. zal als de in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de proceskosten aan de zijde van E. E. vordert hoofdelijke veroordeling van R. in haar volledige proceskosten op basis van artikel 1019h Rv. R. verzet zich tegen toepassing van artikel 1019h Rv en stelt dat bij een proceskostenveroordeling slechts het gebruikelijke liquidatietarief dient te worden gehanteerd.

4.7. De rechtbank overweegt dat hoewel de vordering van R. in de onderhavige procedure is gegrond op artikel 382 Rv, deze procedure zijn oorzaak vindt in een geschil betreffende de handhaving van een intellectueel eigendomsrecht. De rechtbank is daarom van oordeel dat een proceskostenveroordeling op grond van artikel 1019h Rv op zijn plaats is.

4.8. Als productie 35 heeft E. een voorlopige kostenstaat in het geding gebracht, waarin de totale kosten zijn begroot op EUR 17.866,39. R. heeft deze kosten betwist. De rechtbank neemt als uitgangspunt dat de proceskosten als bedoeld in artikel 1019h Rv uitsluitend kunnen worden toegewezen voor zover deze kosten redelijk en evenredig zijn en voor zover de billijkheid zich daartegen niet verzet. De onderhavige procedure moet worden aangemerkt als een betrekkelijk eenvoudige bodemzaak zonder repliek en dupliek en/of pleidooi. Dit geldt temeer nu de standpunten van partijen over het auteursrecht reeds in de kort geding procedure en in de bodemprocedure naar voren zijn gebracht en de daarmee gemoeide tijd in die procedures reeds in de kostenveroordelingen zijn verdisconteerd. Op grond van de indicatietarieven in IE-zaken behoort de procedure daarmee tot de categorie waarvoor een advocaatkostenveroordeling van EUR 8.000,00 (exclusief griffierechten, verschotten en BTW) het uitgangspunt is. E. heeft onvoldoende gemotiveerd waarom haar kosten (aanzienlijk) hoger zouden moeten uitvallen dan genoemd uitgangspunt. In de stellingen van E. ziet de rechtbank geen (voldoende) rechtvaardiging voor de door E. voorgestane conclusie dat E. hogere kosten heeft moeten maken door de wijze van procederen door R.. De tijd gemoeid met de rechtsvorderlijke aspecten van de herroeping komt immers niet voor volledige vergoeding op grond van artikel 1019h Rv in aanmerking. De vergoeding voor de door E. gemaakte advocaatkosten zal dan ook conform de indicatietarieven op EUR 8.000,00 worden gesteld, in welk bedrag tevens is begrepen de vergoeding voor kosten

voor zover niet vallend onder artikel 1019h Rv. Daarmee kunnen de proceskosten van E [REDACTED] tot op heden worden begroot op:

Griffierecht	EUR	821,00
Salaris advocaat		<u>8.000,00</u>
Totaal	EUR	8.821,00

4.9. E [REDACTED] vordert dat de proceskosten worden vermeerderd met de wettelijke handelsrente vanaf de datum van dagvaarding. Voor vergoeding van wettelijke handelsrente bestaat echter geen grond, nu geen sprake is van een handelsovereenkomst tussen partijen. Bovendien valt zonder nadere toelichting, die ontbreekt, niet in te zien waarom R [REDACTED] vanaf de dag der dagvaarding rente over de proceskosten is verschuldigd. De rechtbank zal, als het minder gevorderde, de wettelijke rente ex artikel 6:119 Burgerlijk Wetboek (BW) over de proceskosten toewijzen vanaf de datum van het vonnis.

4.10. De door E [REDACTED] gevorderde veroordeling in de nakosten is in het kader van deze procedure slechts toewijsbaar voor zover deze kosten op dit moment reeds kunnen worden begroot. De nakosten zullen dan ook worden toegewezen op de wijze zoals in de beslissing vermeld.

5. De beslissing

De rechtbank

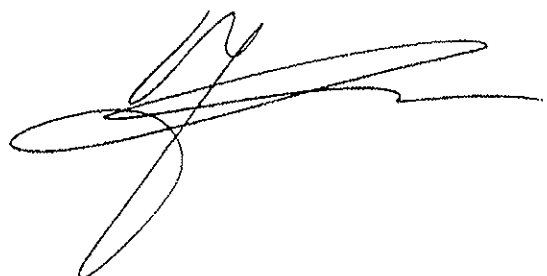
5.1. verklaart R [REDACTED] niet-ontvankelijk in haar vorderingen,

5.2. veroordeelt R [REDACTED] hoofdelijk in de proceskosten, aan de zijde van E [REDACTED] tot op heden begroot op EUR 8.821,00, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 27 november 2013 tot aan de dag der algehele voldoening,

5.3. veroordeelt R [REDACTED] hoofdelijk in de na dit vonnis ontstane kosten, begroot op EUR 131,00 aan salaris advocaat, te vermeerderen, onder de voorwaarde dat betekening van de uitspraak heeft plaatsgevonden en R [REDACTED] niet binnen veertien dagen na aanschrijving aan het vonnis heeft voldaan, met een bedrag van EUR 68,00 aan salaris advocaat en de exploitkosten van betekening van de uitspraak,

5.4. verklaart dit vonnis wat betreft de kostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad.

Dit vonnis is gewezen door mr. M.Y.C. Poelmann, mr. L.R. Wisse en mr. J.T. Hylkema en in het openbaar uitgesproken op 27 november 2013.

type: TTH
coll:

UITGEGEVEN VOOR GROSSF

De griffier van de
Rechtbank Amsterdam

A handwritten signature in blue ink, written over the printed text 'De griffier van de' and 'Rechtbank Amsterdam'. The signature is stylized and appears to be 'J. J. J. J. J.'.